''കൃപ ലഭിച്ചവരല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല'' (മത്താ. 19, 11)

ഇന്ന് നാം പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുകയാണല്ലോ. ഈ നല്ല ദിവസത്തിൽത്തന്നെ മുട്ടട കേന്ദ്രമാക്കി വിശുദ്ധ അന്നയുടെ സന്യാസ സമൂഹം പുതിയൊരു പ്രോവിൻസ് ആരംഭിക്കുകയാണല്ലോ. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ജീവിത പശ്ചാത്തലത്തിൽ സന്യസ്തരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേ - ഒരു ദിനമാണിത്. അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഒരു ഉജ്ജ്വലമാതൃകയായി നിൽക്കുന്നത് പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയമാണല്ലോ. ഈ അമ്മയെ സുവിശേഷത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ''ദൈവകൃപ നിറഞ്ഞവൾ'' (ലൂക്കാ. 1, 28) എന്നാണ്. ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിലും എലിസമ്പത്ത് പരിശുദ്ധ കന്യകയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ''അനുഗ്രഹീത'' അഥവാ ''കൃപ നിറഞ്ഞവൾ'' എന്നാണ്. അർപ്പിത ജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ അമ്മയെ സഹായിച്ചത് അവളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന ഈ ദൈവകൃപയാണ്. അതുകൊ - l ''കൃപ ലഭിച്ചവരല്ലാതെ ആരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല'' (മത്താ. 19, 11) എന്ന യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അല്പനേരം ചിന്തിക്കാം.

ഏതാനും ആ - pകൾക്കു മുമ്പ് ഫ്രാൻസിലെ മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ ഒരു മലയുടെ മുകളിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ഒരു മി - mമഠം സന്ദർശിച്ചത് ഓർക്കുന്നു - l. അവിടെവച്ച് പരിചയപ്പെട്ടവരിലൊരാൾ ഞാൻ പോകുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഒരു കൊച്ചു സിസ്റ്ററായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ ഒരു ധനിക കുടുംബത്തിലാണ് ആ സിസ്റ്റർ ജനിച്ചു വളർന്നത്. ദൈവവിശ്വാസത്തിനോ മതാചാരങ്ങൾക്കോ ഒരു പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കാത്ത ഒരു കുടുംബമായിരുന്നു അത്. മാതാപിതാക്കളാകട്ടെ തങ്ങളുടെ മകൾക്ക് നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നല്കിയിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ പ്രശസ്തമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വലിയ വരുമാനം കിട്ടുന്നജോലി സാദ്ധ്യതയുമു - mയിരുന്നു. ഒരു അവധിക്കാലം ചിലവഴിക്കുവാൻ കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം മഞ്ഞുമൂടിയ ആ മലമുകളിൽ അവൾ എത്തിയതായിരുന്നു. മി - mമഠത്തിലെ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സന്തോഷവും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ ജീവിതരീതി ഈ യുവതിയെ വളരെയേറെ ആകർഷിച്ചു. അവധികഴിഞ്ഞ് കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം തിരിച്ചുപോകാതെ ആ മി - mമഠത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം അവൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. നല്ല ആരോഗ്യവും കഴിവുകളും വിദ്യാഭ്യാസവും സൗന്ദര്യവുമൊക്കെയു - mയിരുന്ന തങ്ങളുടെ മകൾ മി - mമഠത്തിൽ ചേരാൻ പോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അത് ഒരു വിധത്തിലും ഉൾക്കൊള്ളുവാനായില്ല. അവർ വളരെയേറെ ക്ഷോഭിച്ചു. മി - mമഠത്തിൽ വന്ന് അധികൃതരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടും അവൾ തിരിച്ചുപോയില്ല. ഞാൻ അവിടെചെന്നപ്പോൾ തികച്ചും സന്തോഷവതിയായി ആ സിസ്റ്റർ അവിടെ നില്ക്കുന്നതു ക - p. അവർക്ക് ഒരേയൊരു ദുഃഖമേയുള്ളൂ. തലേദിവസം നടന്ന വ്രതവാഗ്ദാനചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കാൻ മാതാപിതാക്കളൊന്നും വന്നില്ല. തങ്ങളുടെ മകൾ എന്തുകൊ - l മഠത്തിൽ ചേർന്നു, അതും ഒരു മി - mമഠത്തിൽ ചേർന്നുവെന്ന് അവർക്ക് ഇന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ദൈവാനുഭവമില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഈ അനുഭവം സിദ്ധിച്ച തങ്ങളുടെ മകളെപ്പോലെ അർപ്പിതജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു - tÃm: ''കൃപലഭിച്ചവരല്ലാതെ ആരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല'' (മത്താ 19-13).

യേശുവിനെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാനും ഏതെങ്കിലുമൊരു കുറ്റം ക - pപിടിക്കുവാനും യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചുകൊ - lരുന്നു. ഒരു കുറ്റവും ക - pപിടിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അവരെ ''നിങ്ങളിലാർക്ക് എന്നിൽ കുറ്റമാരോപിക്കാൻ സാധിക്കും?'' എന്നു പറഞ്ഞ് യേശു വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായും സുവിശേഷങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു - l. ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെയും

അനുസരണത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും അരൂപിയിൽ ജീവിച്ച യേശുവിന്റെ ജീവിത ശൈലി അവിടുത്തെ എതിരാളികൾക്ക് വിചിത്രമായിത്തോന്നി. വേറെയൊന്നും കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ ഒരിക്കൽ യേശുവിനെ ഷണ്ഡനെന്നു വിളിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു അവർക്കു കൊടുത്ത മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''കൃപലഭിച്ചവരല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിക്കുന്നവരു - !; മനുഷ്യരാൽ ഷണ്ഡന്മാരാക്കപ്പെടുന്നവരു - !; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ പ്രതി തങ്ങളെത്തന്നെ ഷണ്ഡന്മാരാക്കുന്നവരു - !. ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ'' (മത്താ. 19, 11-12). സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു വേ - ll ബ്രഹ്മചര്യം അനുസരണം ദാരിദ്ര്യം എന്നീ വൃതങ്ങളനുഷ്ഠിച്ച് തങ്ങളെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായും സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജീവിത ശൈലിയാണ് സന്യാസ ജീവിതം. കൃപ ലഭിച്ചവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

1. വിമർശിക്കപ്പെടുന്ന സന്യാസം

സന്യാസ ജീവിതത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നവർ എല്ലാകാലത്തുമു - mയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഒരുപടി കൂടികടന്ന് സന്യസ്തരെ സാമൂഹ്യ ദ്രോഹികളായി ചിത്രീകരിക്കുകയും അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവണതയാണ് ക - p വരുന്നത്. സഭാ വിരോധികളുടെ കാര്യം പോകട്ടെ, സഭാ ശുശ്രൂഷകരെന്നു പറയുന്നവർ പോലും ഇന്ന് സന്യാസ ജീവിതത്തെ അപലപിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നുന്നു. കത്തോലിക്കാ സന്യാസത്തെ വിമർശിച്ചു കൊ - ! ഓർത്തോഡക്സ് സഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ഈ അടുത്ത കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങളിവയാണ് (cfr. മുന്നേറ്റം. മേയ് 2009). അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബ്രഹ്മചര്യം, അനുസരണം, ദാരിദ്ര്യം എന്നീ വൃതങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു കൊ - pള്ള സന്യാസ ജീവിതം അസാദ്ധ്യമാണ്. ഇതിന് അദ്ദേഹം ചൂ - lക്കാണിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങളിവയാണ്; ''കഴിഞ്ഞ പത്തു പന്ത്ര - p വർഷത്തിനിടയിൽ പതിനഞ്ചിലധികം അസ്വാഭാവിക മരണങ്ങൾ കന്യാസ്ത്രീ മഠങ്ങളിലു - mയി. അഭയുടെ മരണം മഠങ്ങളെ അരക്ഷിതമാക്കി എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കൊ - mണ് ഒരു സിസ്റ്റർ അടുത്തകാലത്ത് തിരുവസ്ത്രം ഉപേക്ഷിച്ചത്. തുടർന്ന് അവർ നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ നിന്നും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മഠം ഒരു കാരാഗൃഹമെന്നാണ് വിവിധ മാദ്ധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്.'' കത്തോലിക്കാ സന്യാസത്തിനെതിരെ പരിഹാസത്തിന്റെ ശരങ്ങളും തൊടുത്തുവിടാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല: ''ജോൺ 23-ാം മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു ഞാൻ തിരുസ്സഭയുടെ ജനാലകൾ തുറന്നിടുകയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിലൂടെ അകത്തുകയറട്ടെ എന്ന്... പക്ഷേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അകത്തേയ്ക്ക് കയറുന്നതിനു പകരം തുറന്നിട്ട ജനാലകളിലൂടെ വൈദികരും കന്യാസ്ത്രികളും പുറത്തേക്കു പ്രവഹിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് കേരള സമൂഹം നിത്യേന കാണുന്നത്''. ഈ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയൊക്കെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പിതാണ്: ''കേരളത്തിലെ വൈദികരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും ഓർത്ത് മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് ക്ഷമാപണം നടത്തേ - lവരും.'' ഒരു വൈദികന്റെ ഇത്തരം ആരോപണങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി നൽകാൻ യേശുവിന്റെ വാക്കുകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല: ''കൃപലഭിച്ചവരല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.''

2. സന്യാസ ജീവിതം അസാദ്ധ്യമോ?

കോട്ടയത്തെ സിസ്റ്റർ അഭയ, കൊല്ലത്തെ സിസ്റ്റർ അനുപമ തുടങ്ങിയവരുടെ കേസുകൾ പത്രങ്ങളിലും വാരികകളിലും ദൃശ്യമാദ്ധ്യമങ്ങളിലും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. കുടിലിലും കൊട്ടാരത്തിലും അങ്ങാടിയിലും അടുക്കളയിലുമെല്ലാം ഇന്ന് സന്യസ്തരെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അപമാനഭാരം കൊ - ! ശിരസ്സുയർത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അഭയ

കേസിൽ ഇനിയും വിധി പറഞ്ഞിട്ടില്ല; അനുപമാ കേസിൽ സഭാ സമൂഹത്തിന് ഒരു ഉത്തരവാദിത്വവുമില്ലെന്ന് തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും സഭാശത്രുക്കളും വെറും താത്വികമായി ചിന്തിക്കുന്നവരും മാദ്ധ്യമങ്ങളും ഈ വകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരവരുടേതായ രീതിയിൽ പരസ്യവിചാരണ നടത്തിയ ശേഷം വിധി പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇതാണ് അവരുടെ വിധി: സന്യസ്ത ജീവിതം അമാനുഷികവും അസ്വഭാവികവും അസാദ്ധ്യവുമാണ്; സന്യസ്തരെല്ലാം കപടനാട്യക്കാരാണ്.

സന്യാസ ജീവിതം അമാനുഷികവും അസ്വാഭാവികവും തന്നെയാണ്. മനുഷ്യന്റെ മാത്രം കഴിവുകൾ കൊ - l സാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല എന്നാണ് യേശുവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അർപ്പിത ജീവിതം അസാദ്ധ്യമെന്ന് ആരും പറയരുത്. അങ്ങനെ പറയുന്നത് യേശുവിന്റെ പഠനങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്ന ഒന്നല്ല. കാരണം ''ദൈവത്തിന് അസാദ്ധ്യമായി ഒന്നുമില്ല'' (ലൂക്കാ 1, 37). ബ്രഹ്മചര്യമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക അസാദ്ധ്യമെന്നു വിചാരിച്ച ശിഷ്യന്മാരോടു യേശു പറഞ്ഞു: ''കൃപലഭിച്ചവരല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല'' (മത്താ. 19,11). സർവ്വവും പരിത്യജിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യാരൂപി അസാദ്ധ്യമെന്ന് കരുതിയ ശിഷ്യന്മാരോട് യേശു പറഞ്ഞു: ''മനുഷ്യന് ഇത് അസാദ്ധ്യമാണ്; ദൈവത്തിന് അങ്ങനെയല്ല'' (മത്താ. 10, 27). ദൈവത്തിന്റെ കൃപ എന്തെന്നറിയാതെ വെറും മാനുഷികമായി മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവർ എപ്പോഴും സന്യാസത്തെയും സന്യാസികളെയും വിമർശിച്ചുകൊ - p തന്നെയായിരിക്കും.

3. വിളക്കുകളോടൊപ്പം എണ്ണ കരുതാത്ത കന്യകമാർ

സന്യാസിനികളുടെ ഇടയിൽ പാളിച്ചകളില്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. വിളക്കുകളെടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ കൂടി കരുതി വയ്ക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത കുറെ കന്യകമാരു - l. ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയില്ലാതെ അർപ്പണ മനോഭാവമില്ലാതെ സ്വാർത്ഥ ലാഭം മാത്രം ലാക്കാക്കി സന്യാസ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്ന വരു - l. ദീപങ്ങളായി ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുവാൻ ഇവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം എണ്ണയില്ലാതെ തിരിതെളിയിക്കാനാവില്ലല്ലോ. എണ്ണ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് സ്നേഹമാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽത്തന്നെ സ്നേഹത്തിന് എണ്ണ എന്ന ഒരു അർത്ഥം കൂടിയു - l. ലാഭിക്കുമ്പോഴല്ല കൊടുക്കുമ്പോഴാണ് സ്നേഹം കൂടുതൽ പ്രകടമാക്കുന്നത്. സ്നേഹം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തുന്നത് ജീവൻ പോലും കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുമ്പോഴാണ്. ''സ്നേഹിതനുവേ - ll ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല'' (യോഹ. 15, 13) എന്ന് യേശു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു - tÃm. ത്യാഗസമ്പൂർണ്ണമായ ഈ സ്നേഹമാണ് വിവേകരഹിതകളായ കന്യകമാർക്ക് ഇല്ലാതെ പോയത്. വിവേകമതികളായ കന്യകമാരാകട്ടെ വർഷങ്ങളായി ത്യാഗ പ്രവർത്തികളിലൂടെ തങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കിയ സ്നേഹത്തിന്റെ എണ്ണയുമായിട്ടാണ് മണവാളനെ എതിരേല്ക്കാൻ വന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം എണ്ണയു - Mക്കിയെടുക്കാൻ മിനക്കെടാത്ത കന്യകമാർ എണ്ണയ്ക്കായി പോയത് വ്യാപാരികളുടെ അടുത്തേയ്ക്കാണ്. വ്യാപാരികൾ നൽകിയ എണ്ണ മായം ചേർത്തതായിരുന്നു; അതിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ അംശമില്ലായിരുന്നു; അത് സ്വാർത്ഥ ലാഭത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും സുഖലോലുപതയുടെയും അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും പകയുടെയും വിദ്വേഷത്തിന്റെയും മായം കലർന്നതായിരുന്നു. അതുകൊ - Mണ് തിരിച്ചുവന്ന കന്യകമാരോട് മണവാളൻ പറഞ്ഞത്: ''സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുകയില്ല'' (മത്താ. 25, 12). ഇങ്ങനെ മണവാളൻ പോലുമറിയാത്ത കുറെ കന്യകമാരാണ് ഇന്ന് സന്യാസ ജീവിതത്തിനു തന്നെ ദുഷ്പേരു - Mക്കി വയ്ക്കുന്നത്.

4. സ്ഥിതി വിവരകണക്കുകൾ വിരൽ ചൂ - ിന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ

ഏറ്റവുമൊടുവിലത്തെ സ്ഥിതി വിവരക്കണക്കുകളനുസരിച്ച് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം സന്യസ്തരു - ്. ഒന്നുകൂടി കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 15086 സന്യാസികളും 85344 സന്യാസിനികളും. ഈ എൺപത്തയ്യായിരത്തിലധികം വരുന്ന സന്യാസിനികളെക്കുറിച്ച് ഈ അടുത്ത കാലത്തു നടത്തിയ ഒരു പഠനം ചില വസ്തുതകൾ പുറത്തുകൊ - ുവരുന്നു - ്. ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും, അതായത് 75 ശതമാനത്തിലധികം തങ്ങളുടെ സന്യസ്ത ജീവിതത്തിലും അതോടനുബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സംതൃപ്തരാണ്. ഇരുപതു ശതമാനം പേർ സന്യാസ ജീവിതത്തെ പൊതുവേ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിലും ഈ ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണമായും സംതൃപ്തരല്ല. ഇതിനു കാരണമായി അവർ ചൂ - ിക്കാണിക്കുന്നത് തങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്ന അംഗീകാരവും പരിഗണനയും സന്യാസ സഭയ്ക്കുള്ളിലും പുറത്തും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഇനിയുള്ള അഞ്ചുശതമാനം പേർ സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ ഒട്ടും സംതൃപ്തരല്ല. ഒരു കെണിയിൽപ്പെട്ടാലെന്നതു പോലെ ഇവർ സന്യാസ ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നു. പ്രധാനമായും ഇക്കൂട്ടരാണ് സന്യാസ സഭകൾക്കുള്ളിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഇവരിൽ പതിനാലുപേർ കഴിഞ്ഞ ഒൻപതുവർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു; ചിലരൊക്കെ കുറെയേറെ ഉതപ്പുകൾ നൽകിയ ശേഷം ഒളിച്ചോടിപ്പോയി; മറ്റുചിലർ നേരായ രീതിയിൽ വേ - നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സന്യാസം ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നു. എൺപത്തയ്യായിരത്തിലധികം വരുന്ന സന്യാസിനികളുടെ ഇടയ്ക്ക് ഒരു ചെറിയ ശതമാനത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും വരുന്ന പാളിച്ചകൾക്കും കുറ്റം കുറവുകൾക്കും അമിത പ്രാധാന്യം നൽകിയും പലപ്പോഴും അവയെ പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ചുകൊ - ിണ്ട് സഭാവിരോധികളും പല മാദ്ധ്യമങ്ങളും സന്യാസത്തിനെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കുന്നതും സന്യാസികളെയാകമാനം കപടനാട്യക്കാരായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതും. ഈ കോലാഹലങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് സന്യസ്ത ജീവിതത്തിൽ സംതൃപ്തി ക - ുന്ന, വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്ന, നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന നല്ലൊരു ഭാഗം സന്യസ്തരുടെയും കാര്യം സമൂഹം സൗകര്യപൂർവ്വം മറന്നുകളയുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ ജീവിത മാതൃകയെ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിക്കാണുകയും സ്നേഹത്തോടും നന്ദിയോടും ഇവരുടെ സേവനങ്ങളെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല മനുഷ്യരും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ ധാരാളമു - ്.

5. സന്യസ്തരോടുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സമീപനരീതികൾ

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചത്തെ (31 മേയ് 2009) സൺഡേ ശാലോമിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു ലേഖനം വായിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൽ ലേഖന കർത്താവ് വിവരിക്കുന്ന ഒരു അനുഭവമിതാണ്. തൃശ്ശൂരിലെ പുരാതനമായ ഒരു ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രത്തിലെ മേൽശാന്തിയുമായി വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ സന്യാസവും സംസാരവിഷയമായി. സന്യാസിനികളുടെ ജീവിതത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊ - ് വികാര ഭരിതനായി പെട്ടെന്ന് ആ മേൽശാന്തി പറഞ്ഞതിപ്രകാരമായിരുന്നു: ''തൊട്ടുമുത്തണം ആ പാദങ്ങളെ... ക്രൈസ്തവ മതത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾ... ലോകത്തിലാരും അത്രയും ത്യാഗം ചെയ്യുന്നില്ല.... ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ, അധികമൊന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ ഒരു വസ്ത്രത്തിന്റെയുള്ളിൽ ചുരുങ്ങിയ ജീവിതം... ആശുപത്രികളിലും അനാഥാലയങ്ങളിലുമൊക്കെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അവരെ 'അമ്മേ, ദേവീ' എന്നാണ് ഞാൻ വിളിക്കുക... ഇങ്ങനെയല്ലാതെ പിന്നന്താ, വിളിക്യാ?'' അതേ, ഈ മേൽശാന്തിയെപ്പോലെ കൃപലഭിച്ചവർ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇതേ ലേഖനത്തിൽത്തന്നെ സന്യസ്ത ജീവിതത്തോടുള്ള ര - ു വ്യത്യസ്ത മനോഭാവങ്ങളും ചൂ - ിക്കാണിക്കുവാൻ ലേഖന കർത്താവ് ഒരു സിസ്റ്ററിനെയും ഒരു സുഹൃത്തിനെയും

അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: ''എനിക്ക് ഒരു ആങ്ങളയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവനെ ഞാൻ ഒരു അച്ചനാക്കാൻ ഒരുക്കി വിടുമായിരുന്നു''. ഇതുകേട്ട സുഹൃത്ത് പ്രതികരിച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ''എനിക്ക് ഒരു പെങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവളെ തീർച്ചയായും ഒരു സിസ്റ്ററാക്കാൻ വിടില്ലായിരുന്നു.'' കാരണങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടികയും ആ സുഹൃത്ത് നിരത്തിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്; എല്ലാവരുടെയും ആട്ടും കൊട്ടും കൊള്ളേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ജീവിതം... ജനിച്ചു വളർന്ന വീട്ടിൽ അന്തിയുറങ്ങാൻ ഒരിക്കലും അനുവാദമില്ലാത്തവർ... കൂടെപ്പിറപ്പുകളുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വിട്ടുനിൽക്കുന്നവർ... ജ്യേഷ്ഠന്റെ കല്യാണ നാളിൽ ഏതോ ഒരു മഠത്തന്റെ മുറ്റത്തെ പുല്ലുപറിച്ച കഴിയേണ്ടിവരുന്നവർ... സ്വന്തമായി ഒരു ഫോൺ കോൾ പോലും ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവർ.... മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ജീവിതം... എവിടെയും പട്ടാള ക്യാമ്പിന്റേതുപോലുള്ള ജാഗ്രത... ഒന്നോർത്താൽ എത്ര ദുസ്സഹമായ ജീവിതം! എന്തിന് ഈ ജീവിതം ഇപ്രകാരം പാഴാക്കിക്കളയുന്നുവെന്നാണ് ഈ സുഹൃത്തിനെപ്പോലെയുള്ളവർ ചോദിക്കുന്നത്. പണ്ട് ബഥാനിയായിൽ വച്ച് മറിയം യേശുവിന്റെ പാദങ്ങളെ വിലയേറിയ നറുട്ടീൻ സുഗന്ധതൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്തപ്പോൾ യൂദാസു ചോദിച്ചതും ഇതേ ചോദ്യം തന്നെയാണ്: ''ഈ തൈലം പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞത് എന്തിന്?'' (മാർക്ക് 14, 4). ഈ ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ്: ''കൃപ ലഭിച്ചവരല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.''

6. നിസ്സാരങ്ങളെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ അമൂല്യമായ സന്യസ്തരുടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങൾ

ആവൃതിക്കുള്ളിൽ നിശ്ശബ്ദ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഇവരൊക്കെ ചെയ്യുന്നത് ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിസ്സാര കാര്യങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ മനുഷ്യർ വൻ കാര്യങ്ങളെ വിലമതിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽ സംപ്രീതനാകുന്നു. മനുഷ്യൻ നോബൽ സമ്മാനങ്ങളുടെയും, ഓസ്കാർ അവാർഡുകളുടെയും ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളുടെയും വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ പരക്കം പായുമ്പോൾ ദൈവം തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ''ജ്ഞാനികളിൽ നിന്നും ബുദ്ധിമാന്മാരിൽ നിന്നും മറച്ചുവയ്ക്കുകയും ശിശുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (ലൂക്കാ. 10, 21). തേക്ക്, ഈട്ടി, ചന്ദനം, അയണി തുടങ്ങിയ വൻ വൃക്ഷങ്ങളോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വയലിലെ പുൽച്ചെടികൾ വെറും നിസ്സാരങ്ങളായവയാണ്. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യമെന്താണ്? ഈ വൻ വൃക്ഷങ്ങളെയല്ല, വയലിലെ പുൽച്ചെടികളെയാണ് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതായി നാം കരുതുന്ന ജീവൻ നിലനിറുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗമായി ദൈവം നിർദ്ദേശിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. ജീവജാലങ്ങൾ ഉപജീവനത്തിനായി പ്രധാനമായും ആശ്രയിക്കുന്നത്. പുൽച്ചെടികളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട നെല്ലിനെയും ഗോതമ്പിനെയും ബാർളിയെയുമൊക്കെയാണ്. എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധപിടിച്ചുപറ്റുന്ന രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിമാരും ഭരണാധികാരികളും ഇല്ലെങ്കിലും ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോകും. എന്നാൽ വയലിലെ കർഷകനോ നെയ്ത്തു ശാലയിലെ തൊഴിലാളിയൊ പാറപൊട്ടിക്കുന്ന കൂലിവേലക്കാരനൊ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കഴിക്കാൻ ആഹാരമോ, ധരിക്കാൻ വസ്ത്രമോ കിടക്കാൻ പാർപ്പിടമോ നമുക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. നാമെല്ലാം നിസ്സാരമായി കരുതുകയും ആവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ചെറിയ മനുഷ്യരോടാണ് നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇതുപോലെ ലോകദൃഷ്ട്യാ നിസ്സാരങ്ങളായ, അതേസമയം തന്നെ ലോകത്തെത്തന്നെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്ന ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ് ആവൃതിക്കുള്ളിലെ സന്യാസിനികൾ ചെയ്യുന്നത്. മേൽശാന്തി പറഞ്ഞതുപോലെ 'അമ്മേ, ദേവി' എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടാൻ അർഹരാണ് ഈ സന്യാസിനികൾ. എന്നാൽ നമ്മിൽ ധാരാളം പേർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും അനാഥാലയങ്ങളിലും ആതുരാലയങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലുമൊക്കെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അവരുടെ ഈ 'അമ്മ

സാന്നിദ്ധ്യം' തിരിച്ചറിയുന്നവരോ വിലമതിക്കുന്നവരോ അല്ല. തങ്ങൾ ജന്മം കൊടുക്കാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെയും അംഗീകാരത്തിന്റെയും പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെയും അമ്മിഞ്ഞ നൽകി അവരെ വളർത്തുന്നു. എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് അവരുടെ കരങ്ങളിൽ അനാഥത്വമെന്തെന്നറിയാതെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി വളരുന്നത്. വിശുദ്ധിയുടെ ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊ - ï യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും കൂദാശകളിലൂടെ അവിടുത്തെ വരദാനങ്ങൾ കൊ - þ നിറയുവാനും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതും ഒരുക്കിയതും ഈ സന്യാസിനികളാണ്. അവർ പറഞ്ഞുതന്ന സുകൃത ജപങ്ങളാണ് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നാം ഇന്നും ഉരുവിട്ടുകൊ - Ïിരിക്കുന്നത്. ദൈവവിളിയുടെ വിത്തുകൾ തിരിച്ചറിയുവാനും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും സന്യാസത്തിന്റെയും വഴികൾ കാണിച്ചുതരുവാനും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകൊ - ï ഈ വഴികളിലൂടെ കടന്നു പോകുവാനും ഒരമ്മയെപ്പോലെ നമ്മിൽ ധാരാളം പേരെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് ഈ സന്യാസിനികൾ. ഈ സഹോദരികളുടെ അമ്മ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് നല്ല കുടുംബങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാൻ ഇന്ന് അനേകം കുടുംബനാഥന്മാർക്കും കുടുംബനാഥകൾക്കും പ്രചോദനം നൽകിക്കൊ - Ïിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൊ - Ïണ് 'അമ്മേ ദേവീ' എന്ന് ആദരപൂർവ്വം വിളിക്കപ്പെടേ - hരാണ് ഇവരെന്ന് ആ മേൽശാന്തി പറയുന്നത്.

അൾത്താരയിലെ അലങ്കാരങ്ങളും ബലിപീഠത്തിലെ തിരുവസ്ത്രങ്ങളും നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ വേദിയിൽ മിന്നുന്ന മുത്തുകളും തിളങ്ങുന്ന വർണ്ണങ്ങളും നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സന്യാസിനികളുടെ ഉറക്കമില്ലാത്ത രാവുകളുടെ ത്യാഗഫലങ്ങളാണ് ഇവയെന്ന് നാമാരെങ്കിലും ഓർക്കാറുേ - Ï? ബലിപീഠത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ തിരുശ്ശരീരത്തെ നാം ആരാധിക്കുകയും അത് ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്യാസിനികളുടെ കരങ്ങളാണ് ഈ അപ്പത്തിന് രൂപം നൽകുന്നുവെന്ന വസ്തുത നാം ചിന്തിക്കാറില്ല. മരുന്നിന്റെ മണമുള്ള ആശുപത്രികളുടെ വരാന്തകളിലൂടെ ഒരു സാന്ത്വനമായി ഒഴുകിവരുന്ന, വേദനിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ദിവ്യ സാന്നിദ്ധ്യമായ് നിലകൊള്ളുന്ന സന്യാസിനികളെ എല്ലാവർക്കും വേണം. എന്നാൽ അവരും മനുഷ്യരാണെന്ന കാര്യം, അവരുടെ ശരീരത്തിനു വേദനയും പാദങ്ങൾക്ക് തളർച്ചയും ഉ - Ïകുന്ന കാര്യം നാം ഓർമ്മിക്കാറില്ല. സന്യാസിനികൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോകാനാണ് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടം. എന്നാൽ പ്രഭാതം മുതൽ സായാഹ്നംവരെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ദീപശിഖയുമേന്തി ഒരു തിരിപോലെ ഉരുകിയൊലിക്കേ - Ï വരുമ്പോൾ അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ത്യാഗങ്ങളെയോർത്ത് ഒരു അഭിനന്ദനവാക്കുപോലും പറയാൻ നമുക്ക് സമയമില്ല; മനസ്സില്ലെന്നു പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി. ഓർത്തിരിക്കാൻ നാം അവർക്ക് നൽകുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ അവരുടെ നിസ്സാരങ്ങളായ പാകപ്പിഴകളെച്ചൊല്ലിയുള്ള കുത്തുവാക്കുകളും ശകാരങ്ങളും വിമർശനങ്ങളുമൊക്കെയാണ്. ചുരുക്കം ചിലരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു - Ïകുന്ന പാളിച്ചകളെ എല്ലാവരുടെയും പാളിച്ചകളായി പെരുപ്പിച്ചുകാണിച്ചുകൊ - ï സന്യസ്തരെല്ലാം കപടനാട്യക്കാരാണെന്ന് നാം വിധിയെഴുതുന്നു.

7. സക്രാരിയുടെ സന്നിധിയിൽ സായുജ്യമടയുന്ന സന്യസ്തർ

എത്രതന്നെ വേദനാ ജനകമായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോകേ - Ïിവന്നാലും സന്യാസിനികൾ ആരോടും പരാതി പറയാറില്ല; ആരെയും പഴിക്കാറില്ല; പഴിക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ സർവ്വവും പരിത്യജിച്ചുകൊ - ï കുരിശുചുമക്കുന്ന നാഥനെ അനുഗമിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടു കൂടിയാണ് അവർ സന്യാസ ജീവിതാന്തസ്സിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. എങ്കിലും മാനുഷികമായ പരാതികൾ അവർക്കുമു - ï; ഓരോ ദിവസവും തങ്ങൾക്കു സമ്മാനിക്കുന്ന മുറിവുകളുമായി അവർ വരുന്നത് അവരുടെ ദിവ്യമണവാളനായ യേശുവിന്റെ പക്കലേക്കായിരിക്കും. അവിടെ സക്രാരിയിലെ ഇരു - വെളിച്ചത്തിൽ ദിവ്യമണവാളന്റെ മുമ്പിൽ

അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയ ഭാരം മുഴുവനും ഇറക്കിവയ്ക്കും. അവിടെ യേശുവിന്റെ മുമ്പിലിരുന്നു കരയുവാൻ, സർവ്വവും സമർപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഈ അവസരമാണ് സന്യാസിനികൾക്കു കിട്ടുന്ന മഹാഭാഗ്യം. അവിടെ മർത്തായുടെ സഹോദരി മറിയം യേശുവിന്റെ പാദാന്തികത്തിലിരുന്ന് അവിടുത്തെ വചനങ്ങൾ സ്നേഹത്തോടു കൂടി ശ്രവിച്ചതുപോലെ യേശുവിന്റെ ആശ്വാസ വചനങ്ങൾ അവരും ശ്രവിക്കും. അനുദിന ജീവിതത്തിൽ ആരൊക്കെ എതിർത്താലും ആരൊക്കെ പരിഹസിച്ചാലും വേറോനിക്കായെപ്പോലെ എങ്ങനെ യേശുവിന്റെ മുഖം തുടയ്ക്കാമെന്നും ജറുസലേം സ്ത്രീകളെപ്പോലെ അവിടുത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കാമെന്നും സക്രാരിയിലെ യേശു അവരെ പഠിപ്പിക്കും. സർവ്വ പ്രധാനമായി സക്രാരിയിലെ മണവാളൻ തന്റെ മാതാവിനെത്തന്നെ അവർക്ക് ഒരു മാതൃകയായി ചൂ - lക്കാണിക്കും. ദേവാലയത്തിലെ സമർപ്പണ ദിവസത്തിൽ ശിമയോൻ മറിയത്തോടു പറഞ്ഞു: ''നിന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെ ഒരു വാൾ തുളഞ്ഞു കയറും'' (ലൂക്കാ. 2, 35). സമർപ്പണം, സമർപ്പിത ജീവിതം വാൾ മുനകൾ സ്നേഹത്തോടെ ഏറ്റുവാങ്ങുമ്പോൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന ദിവ്യമായ, സ്വർഗ്ഗീയമായ അനുഭൂതിയാണ്. അതുകൊ - þതന്നെ എലിസബത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ ആലപിച്ചതുപോലെ കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഏഴു വ്യാകുലങ്ങളും പേറിനിൽക്കുന്ന അമ്മ ദൈവത്തെ നിശ്ശബ്ദമായി ഇപ്രകാരം പാടിസ്തുതിച്ചിട്ടു - mവണം: ''എന്റെ ചിത്തം എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു'' (ലൂക്കാ. 1, 46). അനുദിന ജീവിതത്തിലെ കയ്പുനിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും എപ്രകാരം ആനന്ദിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് മറിയത്തിന്റെ മാതൃകയിലൂടെ സക്രാരിയിലെ യേശു തന്റെ മണവാട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കും. പരിഹാസം പരിധികടക്കുമ്പോൾ സമൂഹവും മാദ്ധ്യമങ്ങളും തന്നെ കപടനാട്യക്കാരിയെന്നു പറഞ്ഞ് ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിതർ പോലും സംശയിക്കുമ്പോൾ യോഹന്നാനെപ്പോലെ സക്രാരിയിലെ യേശുവിന്റെ മാറിൽ ചാരിക്കിടന്നുകൊ - ï വിനയത്തോടെ മണവാട്ടി ചോദിക്കും: ''കർത്താവേ, ഇവരൊക്കെ ആരോപിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാൻ തന്നെയാണോ അങ്ങയെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നത്?'' ഇതിന് സ്നേഹപൂർവ്വം യേശു നൽകുന്ന മറുപടി ഇതായിരിക്കും: ''നീ അവരെ ഭയപ്പെടേ - , നിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് നിന്നോടുകൂടെ ഞാനു - ï'' (ജറെ. 1, 8). വീ - þം ഉത്തമഗീതത്തിലെ വാക്കുകളിൽ യേശു തന്റെ മണവാട്ടിയെ ഇപ്രകാരം ആശ്വസിപ്പിക്കും: ''എന്റെ സോദരീ, എന്റെ മണവാട്ടി, നീ എന്റെ ഹൃദയം കവർന്നിരിക്കുന്നു നിന്റെ ഒറ്റ കടാക്ഷം കൊ - ï, നിന്റെ കണ്ഠാഭരണത്തിലെ ഒറ്റ രത്നം കൊ - ï എന്റെ ഹൃദയം കവർന്നെടുത്തിരിക്കുന്നു'' (ഉത്ത. 6, 9). ഒരു സന്യാസിനി സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളാണ് അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ നിമിഷങ്ങൾ. സന്യാസ ജീവിതത്തിലു - mകാവുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഉത്തരവും അതുതന്നെ. ഇങ്ങനെ സദാ യേശുവിൽ വസിക്കുവാനും യേശുവിൽ നിന്നും സ്നേഹമാകുന്ന ജീവജലം നുകർന്നെടുത്തുകൊ - ï അവിടുത്തേക്കായി സമൃദ്ധമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും സമൂഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിന്റെ ദീപനാളങ്ങളായി ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുവാനും ഇന്ന് നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ര - þ സഹോദരിമാർക്കും സന്യാസ ജീവിതാന്തസ്സിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ച എല്ലാ സഹോദരിമാർക്കും സാധിക്കണമേ എന്ന് ഈ തിരുച്ചടങ്ങുകളിൽ പങ്കെടുത്തുകൊ - ï നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.